

Paavin pallit

Fingerporin sarjakuvassa paavi on saanut uuden nojatuolin, jossa on koneellisesti säädettävä jalkatuki. Muuttomies kantaa vanhaa raihaista nojatuolia ulos. Paavin palvelija pitää kädessään kahta pientä pallin tapaista rahia ja toteaa, että nämä kai nyt sitten ovat tarpeettomat.

Saksalainen katolinen pappi Joseph Ratzinger, joka toimi vajaan kahdeksan vuotta paavina, onnistui jyrkillä ja taantumuksellisilla arvoillaan ajamaan katolisen kirkon melkoiseen allikkoon. Niinpä lopulta ei ollut muuta mahdollisuutta kuin erota. Uutinen mykisti. Nyt arvellaan, että Berlusconiin varmana pidetty vaalivoitto karkaa käsistä, koska uutinen eroavasta paavista vie telkkarissa kaiken ruutuajan.

Katolisessa kirkossa papeiksi aikoville miehille on pantu kovat säännöt. Naimisiin ei ole asiaa. Mutta voiko terve mies elää naimatta? Julkisuuteen tulee jatkuvasti hälyttäviä todistuksia, ettei voi. Katolisen kirkon mainetta riivaa ongelma nimeltä pedofiilipapit. Ei tarvitse olla kummoinenkaan ennustaja todetakseen, että pulla tulee paisumaan.

Tilastollisten tutkimusten mukaan alaikäisten hyväksikäyttöön syyllistyneiden määrä katolisen papiston keskuudessa ei olisi sen suurempi kuin keskimäärin miesväestössä. Esimerkiksi Chicagon arkkihiippakunnan keskuudessa 1,8 % papeista oli syyllistynyt lasten jonkinlaiseen hyväksikäyttöön, suoranaiseen pedofiliaan tosin vain murto-osa näistä. Tästä tuloksesta ei huolestuttu, koska sehän on normaalia.

Lähes kaksi prosenttia on järkyttävän suuri luku. Kaksi sadasta. Sitä on vaikea edes kuvitella. Organisaatiossa, joka houkuttelee lapsia piiriinsä käyttäen voimakasta henkistä painostusta, toleranssin pitäisi olla ihan jotain muuta. Sen pitäisi olla nolla!

Irlannissa pappien uhreja on löytenyt jo lähes 15 tuhatta. Vuonna 2010 Vatikaani julkaisi paavin anteeksipyyntön irlantilaisille uhreille. Mutta miksi vain irlantilaisille?

Ongelmaa on hyssytelty ja yritetty lakaista se maton alle. Katoliset seurakunnat etenkin Amerikassa ovat joutuneet sadoissa oikeudenkäynneissä hyväksymään kymmenien miljoonien korvauksia uhreille. Kaikkiaan korvaussumma lähentelee jo kolmea miljardia. Huvittavana jälkimaininkina muutamat seurakunnat ovat anoneet oikeudelta konkurssisuoja velkojia vastaan.

Katolisen kirkon työntekijöitä on siis saatu kiinni rysän päältä. Mutta mihin toimenpiteisiin on ryhdytty? No, on jatkettu vähättelyä. Nytemmin on ilmennyt, että Münchenissä, jossa Joseph Ratzinger toimi piispana, ilmeni kauan aikaa sitten hyväksikäyttötapauksia, joita ei viety ollenkaan oikeuteen.

Paineen noustua Vatikaani piti vihdoinkin vuonna 2010 suuren tiedotustilaisuuden, jossa kerrottiin kovennetuista rangaistuksista pedofiilatapausten hoitamiseksi. Pappeja voidaan erottaa ilman oikeudenkäyntiä. Samassa tilaisuudessa kerrottiin myös koventuneista otteista muissa rikkomuksissa. Tällaisina mainittiin yritys vihkiä nainen papiksi, harhaoppisuus, uskosta luopuminen ja hajaannuksen lietsominen. Hesarin toimittaja Virve Kähkönen kirjoitti tiedotustilaisuutta käsittelevässä kärkevässä kolumnissaan, että naispappeuden ja pedofiilien rinnastus on kuvottavaa. Hän sai kovat vihat päälleen!

Näyttää siltä, että erottuaan paaviparka ei voi poistua Vatikaanin alueelta, koska hän menettäisi valtion päämiehen syytesuojan. Vireille kun tulee piankin entistä laajempia oikeusjuttuja, joissa syyte ulottuu aina firman korkeimpaan johtoon.

pajen